Ч. 166 (13.405). Львів, четвер 29. червня 1933. Opłata pocztowa zapłacono ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“, Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чверьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

ДИКТАТУРА ГОЛОДУ.

Українські часописи все частіше оголошують листи з Радянської України з жахливими описами голоду, який там панує. Однозгідність цих описів, що надходять з ріжних частин України, стверджує їх правдивість. Теж саме оповідають і втікачі, які мали виїмкове щастя залишити межі більшовицького пекла. Але даремно булоб шукати відомостей про голод на Україні у більшовицькій пресі. Для московського уряду голоду на Україні нема і ніякої допомоги голодним не дається.

Про відносини, які панують по українських селах, можна собі виробити погляд хіба з тих несамовитих по своїм розмірам приготовань, які переводить тепер московський уряд до боротьби за новий хліб. Плян походу на українське селянство вироблений до найдрібніших деталів“.

„Роля совітів у переведенні збору збіжа в цьому році повинна бути безмежно вища, ніж вона була торік чи позаторік. Тепер збір збіжа переводиться не на основі умов. Збір збіжа — закон, а закон здійснює державна влада... Совіти повинні забезпечити найгострішу карність при виконанні колгоспами та осібняками зобовязань відносно постачання збіжа. Вони повинні рішучо боротися проти продажі та спекуляції збіжем, проти утворення всяких протизаконних фондів та проти спроб протиставити інтереси колхозів інтересам держави. Совіти мусять памятати, що торг збіжем може бути дозволений лише після того, коли край, область, республика в цілому виконає свої зобовязання постачання збіжа та забезпечить фонди насіння“. (Ізв. 14. ц. м.).

З огляду на те, що Україна, яка дістала цього року поважну „позичку“ насінням, своїх „зобовязань“ супроти держави виконати звичайно не зможе, вільний торг збіжем тут фактично касується. Величезний податок, який колгоспи повинні заплатити збіжем державі, в першу чергу і за всяку ціну, без огляду на те, чи колгосп вимре після того з голоду чи ні, є звичайною татарською даниною, бо задурно селяни від держави не дістають нічого. Крім цього податку колгоспи мусять заплатити Машиново-Тракторним Стаціям також у натурі. З огляду на те, що до МТС причислені й політичні відділи, мусять селяни оплатити і дорогий апарат, яким з них витискається останнє зерно збіжа. Збіжем повертається й „позичку“ насінням, разом з лихварськими процентами.

Коли згадати до того, що на кожнім колгоспі сидять численні паразити, завданням яких є боронити збіже від „злодіїв та грабіжників“, то стане зрозумілим, чому колгоспні кріпаки гинуть з голоду.

Щоби уявити собі, якої гостроти набирає вже тепер боротьба не лише за збіже, а й за городину, — досить перечитати лист районових сходин голов сільських совітів, делеґатів-ударників та совітського активу Кремінчуцького району Харківщини, у якім між іншим говориться:

„До наших засівів простягається вже рука куляцько-петлюрівської банди та її спільників лиходіїв та дармоїдів. Гми сільські совіти — органи пролетарської диктатури, мобілізуючи уважність колгоспних мас, спрямували тисячі очей колгоспного і совітського активу на охорону святої соціялістичної власности, на охорону жнив колгоспних ланів. Для охорони врожаю зорганізовані відділи, що зложені з кращих перевірених колгоспників під проводом делегатів совітів. День і ніч стоять ці дозорці на ланах. Кращі дозорці обїздять лани перевіряючи чуйність вартових. По скінченні праці у бригадах ніхто не може перейти без запиту, через лан ні попа лан колгоспів. Намагання клясового ворога та лиходіїв ушкодити засіви та викопати засіяні бураки та барабольо в артілях „Парижская комуна“, „ім. Петровського“, „8. марта“ та „Ленинский путь“ завдяки чуйности колгоспної охорони ударемнені, а злочинці затримані. Викрито шкідництво в артілі „Незаможник“, де управитель господарством артілі, член сільського совіту, Макар Івкс, зрадив косити зелені засіви. Івка віддано до показового суду...“ (Ізв. 14. ц. м.).

Отже голод на Україні прибрав такі розміри, що селяни, ризикуючи життям чи Соловками, викопують засіяні бураки та барабольо в цілій низці артілей очевидно і взагалі по Україні. А коли вірити „Ізвестіям“, що це лише „злодійці, шкідники“, то яких-же геройських борців має Україна, що ризикують життям, щоби завдати відносно невелику шкоду більшовицькій господарці на Україні. Але чи так чи інакше, а з самої більшовицької преси видно, що про нормальний розвиток господарства на Україні нема мови, що головні сили спрямовані не на працю на ріллі, а на боротьбу за збіжа. Видно, що селянство вважає своїм лише те, що закопане чи в інший спосіб заховане від більшовицької влади.

З того, що робиться на Україні тепер, можна собі легко уявити, яка запекла боротьба розпічнеться там за кілька тижнів, коли збіже на полі достигне, коли кожний селянин буде поставлений перед вибором, здобути кілька пудів збіжа чи голодувати в зимі з родиною.

Як видно з більшовицької преси дозорців вже тепер на ланах не багато, менше ніж працьовників. Скількиж їх треба буде в осени? Та й дозорці зрештою хочуть себе хоч троха забезпечити на зиму.

Переглядаючи совітську пресу останніми місяцями, можна подумати, що Україна займає щонайменше три поверхні цілого Союзу, стільки уваги присвячує їй центральний орґан більшовиків. Ніякий інший край чи республика не викликає стільки указів, постанов, закликів і писанини взагалі з боку московського уряду, як нещаслива Україна. І на ніяку іншу ділянку державного господарства не звертається стільки уваги, як на сільське господарство України.

Твердження більшовицької преси, що сільське господарство, отже постачання засобів поживи, є рішаючим для другої пятилітки, для розвитку цілого господарства та оборони держави, не є вже лише демагогічними кличами партії, якими вона хоче побільшити пильність своїх посіпак на Україні. Це є вже для більшовиків гірка правда. Переводячи „ударним порядком“ колективізацію на Україні та закріпощуючи селянство по колхозах Сталін зовсім не рахувався з опором українського населення, який постійно зростає не лише на селі, а й по копальнях та фабриках. Становище московського уряду тим тяжче, що повороту для нього вже нема. Йому лишається лише збільшувати на Україні далі бюрократичний апарат примусу й визиску. Але й диктатура голоду має свої межі.

Тимчасом московський уряд є в стані удержувати армію дозорців на Україні, але вона коштує його дуже багато і забирає дуже багато сил. До цих внутрішніх труднощів приєдналися в останнім часі зовнішні труднощі, конфлікт на Далекому Сході, гітлеризм у Німеччині і т. і. й тут виявилось, як ослаблені більшовики внутрішньою боротьбою.

З нелюдськими утисками на Україні комуністичні націоналісти випещені самими більшовиками цілком годяться, але вони рішучо протестують проти кволости, яку уряд виявляє наслідком свого внутрішнього ослаблення, на міжнароднім терені. Щоби вілібрати зброю у старої опозиції Сталін помирився зі зломаним Зіновевим, але проти диктатора повстає молода московська національна опозиція і вимагає від уряду виявлення сили, якої він не має.

А виявити силу, зрадивши раз своє безсилля, річ не легка. Миролюбности безсилого ніхто не вірить. За переговорами у справі продажі Східньо-китайської залізниці, та за виключенням СРСР з пакту великих держав Европи не забаряться прийти й інші пониження для більшовиків, які ще більше виявлять їх безсилість. Триматиж найбільшу армію в світі та бути лише обєктом міжнародньої політики, це становище, якого московський націоналізм довший час Сталіну не даруватиме.

Тримати армію дозорців на Україні й армію на полі бою Сталін не вважає можливим, тому він і поспішає всіми засобами зломити опір українського населення. Але поспіх на Україні зробив вже московській диктатурі не одну немилу несподіванку.

М. Данько.

II. Траґедія середущого і молодого покоління.

БЕЗРОБІТТЯ В СВІТІ.

Економісти, політики і фільософи заповідали, що XX-те століття буде подібне до XIX., буде його продовженням, що в ньому зросте багацтво народів та піднесеться життєва стопа широких кол населення. Всупереч тим оптимістичним віщуванням прийшли зовсім нові часи. Наше покоління живе на переломі двох епох, у часі хаосу і переоцінки всіх вартостей.

Світова війна не була звичайною війною, по якій наступає поворот до давнього. Старий світ провалився безповоротно, а новий є щойно in statu nascendi. Один німецький учений висказав думку: „Найбільшою катастрофою нашої цивілізації є незвичайно скорий технічний поступ, за яким не йде в парі моральний і політичний розвиток людства“. Народи й держави виявили короткозорість і безрадність і в часі світової війни і при заключенні мира і є безрадні супроти господарської катастрофи, яку переживає світ по війні. Безупинно відбуваються міжнародні господарські конференції. Багато учасників конференції заповідало, що добрі часи скоро вернуться. А тимчасом господарське положення світу з дня на день погіршується.

Задалеко завело би нас розглядання причин політичної і господарської кризи. Ми звернемо увагу на один прояв господарської кризи, а саме, на незвичайно поширене безробіття. У світі є під теперішню хвилю кількадесять мілїонів безробітних. У додатку безробіття постійно зростає, а народи й держави є безрадні. Пошесть безробіття була досить частим явищем вже й до світової війни серед робітничої верстви. По війні поширюється безробіття серед інтеліґенції. Спинимося хвилину над цією справою.

ПОНЯТТЯ ІНТЕЛІҐЕНЦІЇ.

Латинське слово інтеліґенція уживається в ріжному значінні. Звичайно означає воно освіченість, бистрий розум, а також освічену частину суспільности. Вслід за тим інтеліґентною є людина, яка виказує вищий рівень духового розвитку. Але є й інше розуміння цього слова, а саме інтеліґенцією називаємо суспільну верству, яка живе з умової праці, себто з творення нематеріяльних, духових вартостей. Протилежністю інтеліґенції, як суспільної верстви є особи, які творять матеріяльні вартости. Тут будемо говорити про інтеліґенцію в тому другому розумінні.

Інтеліґенція не має землі, не має матеріяльних варстатів праці. Вона служить громадянству чи то словом, як священики, письменники, учителі, чи то ділом, як вишколені фахівці, лікарі, адвокати, техніки ріжного роду, адміністратори (державні і самоуправні службовики). В тому розумінні інтеліґентом є кожний, що належить до інтеліґенції як суспільної верстви, а під інтеліґенцією розуміємо ті особи, які перестали належати до продукуючої кляси, які здеклясувалися і яких не можна зачислити ані до хліборобів, ані до ремісників, ані до пром

мисловців, ані до робітників. Є це особи, які не розпоряджають матеріяльними засобами продукції, землею, фабриками, ремісничими варстатами і не мають власної реальної матеріяльної сили. До інтеліґенції в такому розумінні не належить напр. хлібороб зі скінченими високими школами, який працює на своїй земельній власности, не належать високоосвічені промисловці, ремісники, які мають свої власні варстати праці.

ОСВІТА ЯК ТОВАР.

У капіталістичному ладі, в якому живемо, освіта стала товаром на продаж так само як фізична сила робітника. Суспільство і держава потребують щораз більше освічених людей: учених, артистів, лікарів, інжинірів, адвокатів, ріжних службовиків і т. п. Вони потребують їх для ужрмлення сил природи, для продукції і люксусу, для втягнення щораз то більше осіб до державного і самоуправного апарату. В нинішній суспільности, у такій, якою вона є, продукуючі кляси не займаються наукою і мистецтвом. Вони весь свій час посвячують продукції, інтересам і розривкам. Тепер наукою і мистецтвом займаються окремі люди (інтеліґентська верства), якій за це платять.

ЗОЛОТІ ЧАСИ ІНТЕЛІҐЕНЦІЇ.

В половині мин. століття було мало шкіл, мало образованих людей. Селяни, звільнившись від панщини, були мало свідомі і за бідні, щоби посилати синів до середніх і високих шкіл. Ремісникам і купцям добре поводилося і лише якісь особливі обставини, або надзвичайні здібности могли спонукати сина купця чи ремісника покинути батьківський варстат праці і кінчити високі школи. Попит на освічених людей був великий, а подача мала, бо обмежувалася до дітей інтеліґенції. Томуто не дивниця, що освіта була висоховартним і високоплатним товаром. Освіта запевняла особам, які її здобули, вигідне і достатне життя. Адвокати, лікарі, інжиніри, учителі і вищі урядовці жили в достатках. Артисти, поети і фільософи були товаришами королів. Інтеліґенти в тих часах могли безжурно дбати про розвиток свого духа, могли бути ідеалістами. Вони почувалися вищими від родової, чи грошевої аристократії і стояли понад клясами. Освіта мала таке саме значіння, що впливи, достаток і влада. У тих часах виробився погляд, що вистарчає поширити освіту, щоби всі люди стали щасливими, щоби щезли клясові суперечности, щоби людство зажило в щастю і достатках. Згадані часи зміняються і доходять до того стану, який тепер переживаємо.

Володимир Целевич.

ПАМЯТАЙТЕ ПРО МОГИЛИ УКРАЇНСЬКИХ ГЕРОЇВ!

Маніфестаційний поклін Поляглим.

Ліберець, ЧСР.

„Українська Громада" в Ліберці (пограничне місто між ЧСР та Німеччиною) скупчує понад 300 членів, усіх майже бувших стрільців Української Армії. Ця стрілецька родина живе все ще тими Великими Днями і не забуває про своїх поляглих товаришів зброї. Не диво, що Громада старається щороку якнайвеличавіше пригадати собі ті Великі Дні та склонити голову перед Тими, що в боротьбі жертвували своє життя.

В неділю на перший день Зелених Свят чисельне товариство замісцеве, гості з Праги та інших околиць, як також товариші поляглих, вкінці німецька та чеська публика міста зібралися рано в 6. год. коло т. зв. „Шіценгавзу", звідкіля маніфестаційним походом вулицями Ліберця під звуками орхестри вийшли в напрямі церкви. Похід відчиняв ряд вінців від товаришів поляглих та ріжних установ. По них бадьорим кроком ступали українські Соколи, яких прапор гордо маяв над їх головами. Дальше гідно презентувалися українські пластуни (пластунки занялися дітьми, котрі йшли також у поході). За ними поодинокі делеґації від усіх товариств та вкінці численно зібрана публика.

В церкві о. д-р Вергун з Берліна відправив Службу Божу та панахиду за поляглих. По виголошенні святочної проповіди похід вирушив у тому самому порядку на цвинтар.

Коло прегарного памятника, що його виставили товариші поляглим перед кількома роками, зібралося все товариство. По короткій пригадці тих Великих Днів, виголошеній бувшим дивізіоном Стрільців, о. д-р Вергун відправив панахиду. Підчас цілої відправи в церкві і на цвинтарі співав гарно Український Акад. Хор з Праги. Панахиду закінчив хор піснею „Чуєш брате мій", а орхестра відіграла український та чехо-словацький гимн.

Похід вернувся опісля в тому самому порядку знову до „Шіценгавзу", де по обіді відбулася святочна академія. Ціла низка привітів і промов виповнила ту академію. Слід підчеркнути, що поклін Борцям віддали також делеґатки Литовського Т-ва з Праги. В академії взяли участь місцеві стрільці-еміґранти та Акад. Хор з Праги.

Дбайливо приготоване свято відбулося при дуже гарній погоді і залишиться на довго в памяти учасників.

М. Ж. (Прага).

Дальші арештування соціялістів і комуністів.

БЕРЛІН. (ПАТ). На просторі цілої Німеччини відбуваються дальше масові ревізії й арештування серед соціял-демократів і комуністів. У маґдебурській окрузі арештовано двох соціял-демократичних діячів, у Сефтборґу в Бранденбурґії 260 соціялістів і комуністів, у Ратисбоні 40, у Гамбурґу ок. 50. У Бравншвайґу арештувала поліція б. премієра соціял-демократа д-ра Яспера, у Реклінґгавзен 45 соціялдемократів. Також у багатьох місцевостях на нім. Шлеську уладжено облаву на марксистівських діячів.

Боротьба проти більшовицького терору в робітничих юніях.

НЮ ЙОРК, 31. травня. (Вл. кор.). Більшовицькі комуністи так розпаношилися в нюйорській кушнірській юнії, що взялися терором переводити свою надпролетарську диктатуру, аби лише заволодіти фондами на партійні цілі. Кліка так гарно влаштувалася при уряді, що більшість членів стала супроти неї безсильна і взялася до прилюдної демонстрації. Ті члени влаштували вуличний похід в околиці кушнірського промислу між 6 і 7 евною і 23 та 33 вулицею з відповідними написами. Демонстранти закидають комуністично-більшовицькій управі, що вона порозумілася з підприємцями і завела над робітниками колективну неволю на лад тієї, яку завели комісарі в Радянщині.

—o—

Практичний плян розширення ґрунту в Ню Йорку.

НЮ ЙОРК, 31. травня. (Вл. кор.) Долішній кінець острова Манґеттен, на котрім збудована головна дільниця Ню Йорку, відділений лише розмірво невеликим проливом, бо на 2.500 стіп широким, від острова, званого Ґоверпорс Айленд, на котрім побудовані підземні форти. Інжинір Кеннард Тамсон пропонує, аби засипати цей пролив коштом одного міліярда дол. впродовж трьох літ і на тім ґрунті збудувати нові хмародери, будинки на постійні вистави, а на кінці примістити летунську стацію, котрої так дуже Ню Йоркові тепер недостає.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 29. ЧЕРВНЯ 1933.

МИХ. РУДНИЦЬКИЙ.

Хвильовий проти течії.

Самогубство М. Хвильового має свою історію. Його розяснення можна найти у двох книжечках „Камо грядеш" і „Думки проти течії", що є передруком його полемічних статтей на тему шляхів радянської літератури. Ці статті дали у свій час притоку до безконечних дискусій на сторінках радянської преси і на літературних вечорах. Хвильовий виступав як головний речник того гуртка передових письменників, що бунтувалися проти фабрики офіціяльної, масової літератури.

Він поставив незвичайно щиро та різко питання: чи є в інтересі нової революційної літератури, щоби провід у ній вели організації, що дбають головно за „халтуру", йдуть на масовизм і хотять скількістю заступати якість. І з першого менту вдарив сильно на дві організації „Гарт" — спілку пролетарських письменників і „Плуг" — спілку селянських письменників. Його головні арґументи були прості, занадто прості: ідейні провідники і літературні представники цих організацій це малограмотні люди, з дуже сумнівним талантом, що силоміць пхаються у літературу.

Полеміку вів Хвильовий з таким темпераментом, що на перший плян виступили майже особисті мотиви. Ясно, що літературу творять одиниці, а не маса і що ідеї та твори вартні стільки, що ширина світогляду та таланту цих одиниць. Та мало що Хвильовий не міг бувае ясне! стриматися від колючок і соковитих епітетів на адресу добродіїв, що стали величинами завдяки своєрідним революційним умовинам, де першою кваліфікацією на письменника і редактора була партійна приналежність.

Хвильовий приймав буцім то без застережень тезу, що нова радянська література мусить іти за гаслами комунізму, але замісць терміну „комуніст", волів французьку назву „комунар", щоби відмежувати себе від товаришів партійників. Він кричав на весь голос, що вірить у перемогу комуністичної революції, але називав себе романтиком. Хвильовий у палі красномовства гукав, що радянська література повинна підготовити для Европи новий літературний ренесанс, і то ренесанс азіятський, але при цьому робив одно застереження: радянська література мусить спершу засвоїти собі найкращі здобутки европейської буржуазної творчости.

І всі ті тези Хвильового з задиркуватими, настирливими „але" пройшли би може навіть на партійних мітинґах, якби їхній оборонець не був такий норовистий і невгамований у полеміці проти всесильних, урядових поетів та критиків. Наприклад:

„Частина талановитої молоді замісць повчитись, підпадає під впливи „енків" і робиться „кваліфікованими письменниками", заполоняючи ринок „червоною" ґрафоманією: частина, що її приголомшили і збили з пантелику „оригінальні" статті ріжних безграмотних „ців" та інших „енків" — сидить у закутку і вичікує. А в результаті „молода" молодь за кілька років не дала жадної путньої книжки..."

„Жадної книжки" це був уже наступ на весь молодняк, що офіціяльно жив з літератури. Де далі Хвильовий зачіпав і національне питання, цитуючи на доказ Леніна, Троцького і Бухаріна, що

— „Оскільки українська нація кілька століть шукала свого визволення, остільки ми розцінюємо це як непереможне її бажання, *виявити й вичерпати* своє національне офарблення. Це національне офарблення виявляється в культурі й в умовах вільного розвитку, в умовах, подібних до сьогоднішньої ситуації, з таким-же темпераментом і з такою-ж волею навздогнати інші народи, як це ми спостерігали й у римлян, що за порівнюючи менший період значно наблизилися до грецької культури".

Хвильовий попадав у лють людини, що тратить терпець із слабшим умово та духово противником і програвав. Його приневолили „розяснювати" свої єресі і він двічі перемазував свої „ухили", каявся і згодом знову фиркав. Він вірив занадто наївно у свій авторитет таланту. До речі: оба його згадані памфлети, написані з великим розмахом і темпераментом, дуже слабенькі з критичного погляду. При проблемі „Европа чи просвіта?" він невпинно заливав її дуже дешевою фразеольоґією, такий захоплений своєю злобою і дотепом, що часто бракувало йому не тільки арґументів, але навіть злоби і дотепу.

У кожній іншій европейській державі дали би такому невгамованому змогу або докипіти до краю своєї молодости або виїхати за кордон. Радянський режім, при якому всяка індивідуальна творчість мусить служити державній політиці, хотів здушити його ще одною Каноссою. Кажуть що за кару зробили його „селькором" — партійним сільським дописувачем. І нерви Хвильового не витримали. А може останнім передсмертним жестом хотів дати ще один доказ, що він ідейний романтик ішов завсіди проти течії.

Вмирати за свободу літературного слова у сучасній Европі, прибитій чотирма чоботами диктатури — який неймовірний жест!

—o—

Охорона боржників у Чехословаччині.

Умовини одержання кредиту від приватних кредитових установ у Чехословаччині були за останні часи мало сприятливі. Відсоткова норма на дозволені позички перевищувала дуже часто навіть і 20 проц. річних. З боку вкладчиків банкові установи часто були змушувані платити їм збільшену відсоткову норму за їх вклади. Закон відносно максимальних ставок відсоткової стопи за вклади й позички, що недавно був ухвалений законодатними установами Чехословаччини, відноситься вороже до цих небажаних явищ господарського життя республіки. Щоби запобігти подібному визискові боржників, чехословацький банковий закон покликав до життя при Народньому Банку Чехословаччини дві інституції, а саме: 1) Дорадче Зібрання в фінансових питаннях та 2) Центральний Мировий Орган.

Перша з цих інституцій була заснована, головним чином, з метою встановлення (змінення чи то відмінення) засад добрих звичаїв у випадках конкуренції у ділянці фінансів, а передовсім для встановлення максимальної відсоткової стопи для всіх категорій вкладів та позичок. Склад членів Дорадчого Зібрання гарантує в задовольняючій мірі його авторитетність у фінансових справах, тому що в ньому заступлені найкомпетентніші фінансові організації та навіть зацікавлені міністерства.

Друга зі згаданих інституцій, яка заслугує на нашу особливу увагу, тому що пристосування нового закону залежить від напрямку її діяльности, має, головним чином, на меті: а) розглядати скарги на порушення істнуючих максимальних норм відсотку ріжними установами і б) вносити до окружних адміністративних управ проекти відносно кар за нарушення вищезгаданих обовязкових норм. Що торкається складу членів Центрального Мирового Органу, то в нім не мають заступників лише дотичні міністерства, а решта членів є цілком та сама, що й у Дорадчого Зібрання у фінансових питаннях.

Це є найголовніші риси нового закону, який має на меті ввести до царини фінансів, а, головним чином, до царини грошового торгу за посередництвом приватних установ та осіб такі елементи, які сталиб на перешкоді надзвичайному збогачуванню одних на шкоду інших та охороняли боржників проти визиску з ріжних сторін. У практичному житті згаданий закон найшов своє пристосування у недавно опублікованому розпорядженню уряду, що торкається максимальних ставков відсоткової стопи, які дозволено платити за позичку та вклади в ріжних фінансових установах. Не буде це зі шкодою, коли ми спинимося ближче на цих нормах.

Що торкається вкладів, то обовязкові норми відсоткової стопи залежать, головним чином, від ріжних категорій вкладів, яких є три, а саме: а) вклади на книжку, б) вклади на біжучий рахунок та в) вклади на скарбничі бони. Далі, в залежности від того, чи вклади зложені на довший чи коротший термін, а також чи властитель вкладу може його вибрати назад без попередження від 1 до 3 місяців, максимальні обовязкові норми відсоткової стопи то підвищується то знижується.

Що торкається обовязкових максимальних норм відсотку по позичках, то основні мотиви для їх підвищення та зниження, є такі: більша чи менша довготерміновість позички; ступінь її гарантії (позичка під гіпотеку, під льомбард, під заклад, тощо); професія боржника (для хліборобів норми трохи знижені). Територіяльний принціп відограє також свою ролю: на Прикарпатті, напр., максимальні норми відсоткової стопи за вклади та позички дещо вищі, ніж на Чехах.

Не дивлячися на великі ріжниці між приписаними максимальними нормами відсотків, що були недавно опубліковані розпорядженням уряду для цілої Чехословаччини, вони коливаються у відношенні вкладів між 3 і 5 проц. для вкладів на біжучий рахунок без попередження (на чеських історичних землях) та $5^1/_2$ для вкладів без попередження, що були зроблені коопперат. союзами на Підкарпатті. Щож торкається максимальних ставок, які можна побирати за позички, то вони коливаються між $5^1/_2$ проц. (за сільсько-господарський гіпотечний кредит на довший термін на історичних чеських землях) та $7^1/_2$ проц. за кредит на біжучий рахунок, що не є гарантований ані гіпотекою, ані льомбардом на Словаччині та на Підкарпатті.

Є зайвим згадувати, що введення у життя максимальних норм відсотків значилиб для сільських господарів Чехословаччини поважне улекшення тягару, що в сучасний мент притискає боржників навіть у царині організованого кредиту. Вистарчить, коли скажемо, що заборження селян гіпотечними позичками, на погляд д-ра Л. Дворжака, досягла у 1930 р. майна 15 міліярдів чехосл. корон. У сучасний мент хлібороби платять за ці позички річно біля 1.750.000.000 чк. відсотків (пересічно приблизно 7 проц.). Коли згадані максимальні норми будуть пристосовані також у цій категорії до сільсько-господарських позичок, то господарське положення сільських господарів поліпшиться, тому що загальна сума відсотків, що їх треба платити за гіпотечні позички, зменшиться річно майже на 500 міліонів чк.

Коли ми приймемо на увагу, що вищезгаданий закон надав урядови право поширити пристосування максимальних норм і на неорганізований кредит, то тяжко собі уявити, як далеко, навіть часткове здійснення цього закону в житті облегчить тягар заборженности цілого населення та в тойже час піднесе його добробут.

Проф. С. Бородаєвський.

День української матери в українській школі.

ЧЮ ЙОРК, 31. травня. (Вл. кор.) Українська парохіяльна школа при церкві св. Юрія в Ню Йорку уладила „Свято Української Матери". Учитель цієї школи СС. Василіянки підготовили свято взірцево. Воно складалося з хорових співів, декламацій, сольових точок, вправ дівчат квітами, гри на гармоніці, гри на фортепяні, алегоричного образка і малої драматичної пєси. Промови виголосили о. П. Понятишин та д-р С. Демидчук. Саля була добре виповнена, хоч зливний дощ саме перед початком свята перешкодив декому вийти з дому.

Дорібок цілого життя на народні цілі.

Посмертна згадка про пок. Григорія Воляна, залізничого підурядника в Перемишлі.

† Григорій Волян помер 23. червня ц. р. в 72-ому році життя. Походив з середньо-заможної селянської родини села Нінович, пов. Ярослав. До школи ходив у Ярославі і Перемишлі. По відбутій військовій службі вступив до залізничої служби. А потерпівши в 1910 р. в залізн. катастрофі відійшов на емеритуру. Від цього часу жив Покійник для ширшого громадянства незамітно. Одначе безупинно слідкував за всіми проявами нашого національного життя та сердем болів над сьогочасною недолею українського народу. Без розголосу часто спомагав своїми датками ріжні наші установи. А навіть цілими роками давав удержання незаможним нашим студентам. Крім того виховував і посилав до перемиських шкіл цілий ряд своїх і своєї пок. Дружини кревняків. Щойно по своїй смерти звернув Покійник на себе особливу увагу, а саме своїм завіщанням переказав пок. Григорій Волян своє імя на вічний час вдячній памяти укр. потомности. Будучи бездітним, записав на укр. культурно-релігійні цілі половину свого майна, половину своєї довголітньої заопщадливої праці. Записи цього тихого, скромного емеритованого підурядника, цього рядового міщанина не є пересічні. Сума їх виносить: 11.000 зол. (слов. одинацять тисяч золотих). Від 20-ти літ є це найповажніший легат в перемиській землі на національно-культурні і релігійні цілі. Велика й сильна любов мусіла палати в серці пок. Гр. Воляна до своєї нації, коли в його душі могла зродитися висока ідея такої жертвенности. Легати покійника повинні бути трівалим памятником його світлого імени в нашому громадянстві. Для українського народу, в нинішні важкі часи завіщання Покійника є радісною запорукою кращої будучности. Бо якщо серед якогось народу часто проявляється почуття посвяти; якщо родиться ідея жертвенности для спільної справи; якщо ця жертвенність родиться там, де найменше й сподіватися можна — то ясне, що цей нарід має перед собою будучину. Завіщання пок. Гр. Воляна зробило на перемиське громадянство помітне враження. Виявом цього враження були маніфестаційні похорони Покійника та глибоко продумані й гарно виголошені промови над його могилою. Помер добрий громадянин. Помер патріот в найкращому розумінні цього слова. Нехай Українська Земля, до якої любов свою засвідчив Покійник своїм завіщанням, нехай ця Земля пером Йому буде!

Ів. Ок.

За океаном.

Твори Гайворонського в радіо.

На Зелені Свята виповнив проф.. Михайло Гайворонський головну часть радіо-програми „Сурми" зі стації WOV. Було це наче закінчення музичного сезону школи Гайворонського. Орхестра проф. Гайворонського виступала в повнім складі, як симфонічна орхестра, а крім цього ще окремо скрипково-мандоліновий гурт. Разом було 6 точок цієї орхестри і вона грала самі композиції свого дириґента. — Радіо-програма „Сурми" дала за останніх кілька тижнів дуже цікаві картини, зложені в більшій части гром. Сурмачем з описів українських народних звичаїв при заручинах та вінчанні. Подібні програми будуть продовжуватися в будуччині, коли призбирається матеріял. Це дуже багато причиняється до зацікавлення молоді українською етнографією. Але наступна радіо-програма „Сурми" (від год. 8.30 до 9.30 рано) принесе іншу новість, а саме спомини з життя української громади з Ню Йорку з перед 20 й більше літ, призбирані дбайливо гром. Сурмачем на підставі устних оповідань, або переглядання газет. При цій нагоді дізнаємося, хто були перші іміґранти українські в Ню Йорку

Український адвокат у Філядельфії.

У Філядельфії отворив адвокатську канцелярію знову наш земляк, п. Василь Куривчак. П. Куривчак вів довші роки адвокатську канцелярію у Клівленді і в сусіднім Акрон, Огайо, де брав діяльну участь в українськім народнім житті.

Розвязав євангелицькі громади.

БЕРЛІН, ПАТ. Конфлікт між пруським урядом і євангелицькою церквою загострився. Пруський уряд настановив урядового комісаря для управильнення внутрішніх відносин церкви. Комісар розвязав усі євангелицькі громади. Тепер на знак протесту еп. Бодельшвінґ зрікся свого становища

АРЕШТУВАЛИ ЧЛЕНІВ БАВАРСЬКОЇ ПАРТІЇ.

БЕРЛІН, 27. VI. ПАТ. Бюро Конті повідомляє, що баварський міністр Ваґнер ствердив у промові, що арештовано не лише всіх соціял-демократичних провідників, а й усіх визначних членів баварської народньої партії.

ВАЖНІ НАРАДИ НІМЕЦЬКИХ ВІРИТЕЛІВ.

ЛЬОНДОН, 27. VI. ПАТ. Райтерова Аґенція довідується, що вчора відбулися важні наради представників німецьких вірителів. Наради були оптимістичні, бо рахувалися з тим, що президент Німецького Банку д-р Шахт на пленарнім засіданні згодиться на уступки.

Присуд на чеських фашистів.

ПРАГА (ПАТ). Держ. трибунал у Берні Моравськім оголосив присуд у процесі проти 56 членів чеської фашистівської партії, обвинувачених у збройному нападі на кошари в Жіденіцах у ночі з 22. на 23. січня ц. р. На кару вязниці від 6 місяців до 4 літ засуджено 45 обвинувачених. Головний обвинувачений поручник резерви Кобзінек дістав 6 літ вязниці. Зять б. ген. Ґайди, що втік із Кобзінком за границю, засуджений на 6 місяців вязниці. Увільнено 11 обвинувачених, у тому числі і б. ґенерала Ґайду.

НАД ЧИМ РАДИВ ЛІТВІНОВ ІЗ ТІТУЛЕСКУ.

ЛЬОНДОН, 27. VI. ПАТ. „Дейли Геральд" стверджує, що розмови Літвінова й Тітулеску торкалися пакту неагресії між обома державами. Такий пакт мав би далеко йдучі наслідки, бо надавав би правну силу низці пактів від Чорного до Балтійського моря.

ЗАСТРІЛИЛИ ДВОХ БІЛЬШОВИЦЬКИХ КУРЄРІВ.

БУКАРЕШТ, 27. VI. ПАТ. На більшовицько-румунськім кордоні біля Тіґіни румунська прикордонна сторожа застрілила двох більшовицьких курєрів, що намагалися нелеґально передістатися на більшовицький бік.

КОЛИ ЗАЧАЛАСЯ БИ НОВА ЕВРОПЕЙСЬКА ВІЙНА?

ВІДЕНЬ, ПАТ. Міністр військових справ Воґоін сказав на конференції хр.-суспільної партії що колиб нац. соціялісти дійшли до влади в Австрії, то це булоб початком нової загально-европейської війни. Вдержання незалежности Австрії є теж в інтересі Італії, Франції, Югославії та Чехословаччини. Вони не допустили би, щоби Німеччина збільшилася коштом Австрії. Бесідник повідомив про інформації начальника Гор. Австрії, згідно з якими Німеччина приготовляє нові репресії, а саме здержання транзиту через Австрію.

КОНКОРДАТ НІМЕЧЧИНИ З АП. СТОЛИЦЕЮ.

ПАРИЖ, 27. 6. ПАТ. У звязку з приїздом віцеканцлера Німеччини до Риму мають переговорювати в справі конкордату з Апостольською Столицею. Католицькі осередки заявляються за конкордатом із Німеччиною, як одноцілою державою, а не поодинокими країнами, що входять у її склад.

РЕВІЗІЯ В ЄВАНГ. ДОМІ ПРЕСОВОЇ АГЕНЦІЇ.

БЕРЛІН, 27. 6. ПАТ. На приказ Гітлерового повновласника гітлерівці обсадили та зревідували дім евангелицької пресової агенції. Дотеперішню дирекцію усунули та покликали комісарський уряд.

ЛІТВІНОВ ПРО СВОЮ РОЗМОВУ ЗІ САЙМОНОМ.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Після півторагодинної розмови з мін. Саймоном Літвінов сказав журналістам: Ми обмінялися думками задля вияснення становища обох урядів щодо перешкод, які тепер стоять на дорозі до навязання торговельних взаемин.

Передбачують ще одну розмову Літвінова зі Саймоном.

У льондонських більшовицьких колах дивляться не дуже оптимістично на висліди розмови Літвінова з Саймоном. Райтерову Агенцію повідомили, що стан дотеперішніх англійсько-більшовицьких взаемин не змінився.

БОГОСЛУЖЕННЯ З ГІТЛЄРІВСЬКОЮ ОРХЕСТРОЮ.

БЕРЛІН, 27. 6. ПАТ. „Д. Альг. Цтг." повідомляє, що в евангелицькій церкві відбулося богослуження по зміненому обряді, при участі гітлерівської орхестри. Богослуження виголосив канцлерів повновласник пастор Мілер. Він прирівняв ост. переворот до руху реформації. При кінці богослуження „Отченаш" капелян виголосив у тексті, який сам змінив.

ВИСЕЛЮЮТЬ АВСТРІЙСЬКИХ ЖИДІВ.

БЕРЛІН, 27. 6. ПАТ. „Тегл. Рундшав" повідомляє, що останніми днями виселили з Німеччини багато австрійських жидів у відплату за виселювання з Австрії національно-соціялістичних німецьких горожан.

РОЗВЯЗАЛИ РІЛЬНИЧІ ПАЛАТИ.

БЕРЛІН, 27. 6. ПАТ. Пруський премієр Ґерінґ і міністр фінансів, за міністра хліборобства, видали розпорядок, на основі якого розвязали всі пруські рільничі палати за виїмкою сх.-пруської. Дальші розпорядки в тій справі видасть міністр рільництва.

НОБЛЕВА НАГОРОДА ДЛЯ ГІНДЕНБУРҐА.

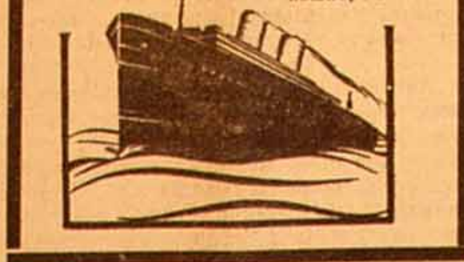
БЕРЛІН, 27. 6. ПАТ. Норвеський щоденник „Морґен Авісен", що виходить у Берґені, піддає думку, щоби цьогорічну нагороду мира признати президентові Гінденбурґові. Мусоліні одержав би нагороду в найближчому році.

ДАЛЯДІЄ ІДЕ ДО РИМУ.

ЛЬОНДОН, 27. 6. ПАТ. „Дейли Мейл" впевняє, що до 20 днів прем. Даладіє поїде до Риму, щоби обговорити з Мусоліні справу управильнення італійсько-французьких взаемин.

РУЗВЕЛЬТ ТАКИ ПРИЇДЕ ДО ЕВРОПИ.

ФРАНКФУРТ, 27. VI. ПАТ. „Фр. Нахріхтен" повідомляють, що не зважаючи на заперечення американської делеґації в Льондоні, в тамошніх політичних колах кружляє вперто чутка про недалеку поворож Рузвельта до Европи

КАТАСТРОФИ.

БЕРЛІН, 26. VI. ПАТ. У Моґунції впав двоособовий літак. Один летун згинув на місці, другий тяжко ранений.

БЕРЛІН, 26. VI. ПАТ. На берлінському автомобільному шляху Авус зударилися два авта. Одна особа була вбита, три важко ранені.

ГОРА ЗВАЛИЛАСЯ НА СЕЛО.

У селі Ляйш в кантоні Ґрізонс у Швайцарії обсунулася земля та засипала все село. На місце прийшли рятункові кольони, які відкопують засипані доми. Не багатьом людям пощастило врятуватися, бо земля усунулася нараз, вночі. Здогадуються, що більшість населення згинула.

НОВИНКИ

— **Робітня футер Юліяна Глушевського, Львів, вул. Коперника 16. II. пов. Тел. 54-46.**

— **Д-р Остап Прийма** змінив мешкання і ординує тепер при вул. Словацького 14. I. п. 2-2

— **Маґазин постелі Р. Джала, Львів, Хорущина 5,** поручає: ковдри, матраци по найдешевших цінах. Переробляє ковдри по 5 золотих, матраци по 7 зол. 27-50

— **Нагробник Денисові Січинському** на станиславівському цвинтарі мусить стати весною 1934 року, в 25-і роковини смерти заслуженого композитора. Виділ Спів. Т-ва „Станиславівський Боян" просить складати жертви в Укр. Кооп. Банку в Станиславові, вул. Сапіжинська ч. 23, на щадниче конто ч. 1470. 25312—3

— **Позір Маківка!** Ідучи на Маківку не засоблюйтеся в харчі, бо на місці на Маківці буде свіжий і добірний буфет б. УСС-а Юрка Гарасимова зі Стрия, звісного своїми солідними і смачними ковбасними виробами. Частину доходу призначено на маковецькі воєнні могили. 2530 1-2

— **Конфіската книжки.** Видавництво „Стрибожич" видало мин. тижня збірку оповідань з тюремного і воєнного життя молодого письменника Жиґмонта Процишина п. з. „Молоде покоління". Книжка мала 176 сторінок, вінєту роботи арт. мал. П. Ковжуна і в найближчих днях мала появитися у продажі. Несподівано в понеділок городське староство сконфіскувало цілу книжку і забрало усі до одного примірники її з переплетні.

— **Відповідь при помочі тексту з „Кобзаря".** Цими днями один із наших громадян дістав листа від одного знайомого з Радянської України. На запит, який загальний стан, радянський земляк відписав: „Питаєте, як Україна? Відповідь на це найдете у перших рядках Шевченкового вірша „Осії, Глава XIV." Вірш цей починається так: „Погибнеш, згинеш Україно! Не стане знаку на землі! А ти пишалася колись, В добрі і розкоші! Вкраїно, Мій любий краю неповинний! Защо тебе Господь кара, Карає тяжко?"

— **Арештування.** У день Зелених Свят у селі Стебнику коло Устрик забажали наші громадяни помолитися на могилі Українського Січового стрільця і поставити на могилі хрест. Звернулися з тим до свого пароха в Бандрові о. Калужницького з проханням, щоби відправив панахиду. Коли о. К. відмовився, тоді котрийсь з делеґатів громадян, розжалений таким поведенням душпастиря, виходячи із захристії сказав за порогом з огірченням кілька слів, якими почувся ображений священик. Люди самі помолилися на цвинтарі за померших, а на могилі поставили деревляний хрест із терновим вінцем. Того самого дня (вечором) хтось цей хрест викинув, а вінець забрала поліція. Які наслідки цих фактів? Ото 7. VI. ц. р. в год. 7. рано 2 поліцаїв перевели ревізію у п. Ференца в Бандрові і забрали його сина Романа, гімн. абсольвента на постерунок до Коростенка, на переслухання. Рівночасно забрали голову читальні гром. Михайла Шеремету та крамаря в Бандрові Миську Михайла. По короткому переслуханні всіх трьох закованих відставили до тюрми в Добромилі. А закидають їм: Молодому Ференцові, інтеліґентному хлопцеві, образу релігії (його то обвинуватив о. Калужницький за слова, якими почув себе ображеним), а господарям Шереметі і Миськові поставлення хреста і тернового вінця нібито з тризубом на стрілецькій могилі.

— **Нерозяснене чудо.** Пишуть нам: В перший день Зелених Свят у містечку Болшівцях, рогатинського повіту, відбувся концерт в честь Т. Шевченка, в великій салі читальні „Просвіти". Вечором відбулася церковна забава під проводом старорусина о. В. Сваричевського в салі польського Сокола. З доходу з концерту і з приватних збірок виділ читальні купив у Львові в Доставі жовто-блакитний прапор католицької акції „Христос — наша сила". В кілька день після його посвячення нагло прапор одинока жовто-блакитна річ у церкві (решта барви московські!) щезла з церкви. Крадіж дивна, в церкві всі замки ненарушені, а ключ у о. Сваричевського. Поліція теж тої загадки не розвязала. Обурені до краю селяни зложилися і замовили новий прапор у Доставі. Всі цікаві, чи і той теж згодом щезне як камфора.

— **Франко як соціяліст.** У 143 ч. „Дзенніка Людового" у фейлетоні Еміля Гекер „Історія соціялізму в Галичині" находимо всю статтю, присвячену діяльности І. Франка. Автор зупиняється на головних психічних спонуках, що привели Франка до соціял-демократичної партії і пізніше розділили його з нею. Оповідає він теж про історію його статті проти Міцкевича у віденськім деннику „Цайт", кажучи досить наївно, що притокою до неї була „думка помститися на польськім народі за те, що Франкові ...відмовили катедри у львівськім університеті!

— **„Несподіваний вислід одного свята.** Під таким заголовком пише „Дзеннік Людови": „Недавно передавали ми критичний голос віленського „Слова" про влаштування ріжних свят з нагод, що надаються й не надаються для цього. Одно з таких „свят", під назвою „дня Гуцульщини" влаштував станиславівський воєвідський уряд, реклямуючи його в часописах, плякатами і т. д. Вислід свята був несподіваний і про це пише санаційний „Курер Польскі": „Орґанізовані „дні Гуцульщини" принесли неочікуваний ефект. Влада зробила врочисту підготовку, а пансіони й ресторани рахували на велику кількість гостей. Тимчасом вислід пропаґанди тієї туристичної імпрези був такий, що на гуцульську врочистість, реклямовану виключно офіційною аґенцією, прибула крім фотографа і двох урядовців, одна особа". Від себе питає „Дз. Л.", хто візьме на себе кошти тієї імпрези та чи не навчить декого ця невдача, ще на „свята" тепер не час.

— **Париська фільма нашого земляка.** Наш земляк Евген Деслав, автор кількох великих фільм, що мали великий успіх на чужині, приготовляє у Парижі нову фільму, що має зобразити життя париських студентів ріжних національностей. Це життя буде на тлі студентської дільниці т. зв. латинського кварталу, університету і збудованого в цьому році „Париського студентського міста", що лежить на окраїнах Парижа за парком Монсурі. Крім документальної частини будуть там поодинокі артистичні точки, традиційна карнавалова дефіляда і походи при закінченні шкільного року, орхестра студентів з Куби, хор греків, співи арґентинців, танок японців та українські мельодії, виконані на бандурі студентом Сорбони Татарулою. Українські студенти виступатимуть у цій фільмі поруч інших. Передмову до фільми зробить секретар Академії Мистецтва де Монзі.

— **Остре стріляння.** В днях: 1, 3, 5, 6, 8, 10, 12, 13, 15, 17, 19, 20, 22, 24, 26, 27, 29, 31. липня ц. р. будуть відбуватися на військовій стрільниці в Замарстинові військові вправи з гострим стрілянням. Терен, загрожений стрільнами, обсадять охоронні стежі. До їх приказів мусять пристосовуватися всі прохожі.

— **Нові зміни в польських школах.** Від початку нового шкільного року 1933/34 новий польський закон уводить такі зміни: учнів до II-ої гімназійної не приймають (на другий рік не принниматимуть до III-ої). Теперішня III. кл. гімн. буде перемінена на 1-у клясу чотирьохлітньої гімназії. Ті, що вступлять цього року до I-ої кляси зможуть за чотири роки вступити до I-ої

ВІДГУКИ ДНЯ.

На свіжий воздух.

Цього року зовсім не так, як давними часами. Все навиворіть. Почавши від часописів, а скінчивши на відпустках.

Десь давніше вже від травня кожний, переглядаючи ґазету, зівав. Нічого в ній не було цікавого, бо й не могло бути. Дипльомати не могли обертати спеченим язиком і виїздили на курацийні води, ґенерали кидали в кут мундури і вбиралися в купелеві плащі, письменникам вилітало перо зі змучених пальців, навіть душегуби відкладали свої пляни на зимнішу пору року, на осінь.

Мертвеччину огіркового сезону оживляли хіба телята з двома головами на Мадярщині, велеканські морські вужі коло Австралії і гадини, які залазили в уста пастушків на Кавказі.

Цього року зовсім не так.

По перше: не було ще досі ніодного горячого дня. Кожної днини вітер, дощ і зимно, немов би це не кінець червня і не середуща Европа, а початок квітня і північна Ґренляндія. Сонце як і вигляне коли ізза бурунів хмар, то тільки на те, щоби приглянутись собі в баюрах і всміхнутися до посоловілих людей як небіщик до стелі.

Така погода мусіла вплинути на людську енерґію. Енерґія ця бралася вже спочити, але не діждавшися горячі та сонця, збудилася наново.

Політики роблять конференції, дають інтервія, ґенерали запняли мундури на останні ґузики і побренькують шаблями, душегуби мордують, злодії крадуть, одним словом — рух. Ні сліду, ні найменшої познаки, що світ увійшов у браму огіркового сезону.

Наш рідний світик ще менше показує на канікули, як решта країн земної кулі. Він не тільки втягає в себе і перетравлює події світа, але й сам почав крутити таку веремію, що аж курява знялася. Маєте враження, що люди кілька літ збирали в собі злість, заздрість, жажду критики і тим подібні скарби, щоби в році дощів, хмар та зимна викинути це все зі себе на зборах, нарадах і сторінках часописів.

Направду, давно не було стільки цікавого в наших ґазетах, що в цьогорічнім огірковім сезоні. Прилюдні запити і ще прилюдніші відповіди, корективи, директиви, а найчастіше — інвективи.

По редакціях стільки манускриптів, дописів і описів, що редактори пріють, як ще ніколи. Ні в гадці не мають їхати кудись, на відпочинок.

А поїхати конче треба.

І їм і всім тим, які завзялися робити цікавим цьогорічний огірковий сезон. Сонця може й не буде, тепла також, але свіжий воздух таки напевно знайдуть.

А того свіжого воздуху так нам усім треба!

Галактіон Чіпка.

кляси загально-освітнього ліцею. Про організацію ліцеїв буде окремий розпорядок. У вчительських семинаріях і прилюдних виділових школах не приймають цього року до II-ої кляси або на VI-ий курс.

— **Дівчина в полумі.** При вул. Землялковського ч. 6. у Львові появилася на бальконі дівчина в полумі. Вона облилася бензиною. Ратункова стація забрала дівчину в безнадійному стані до шпиталю. Це 23-літня наймичка Анна Король. Причина: духова депресія.

— **Жертва праці.** В тартаку братів Ґредлів у Сколім льокомотива обтяла обі ноги вище колін 39-літн. робітникові Ів. Цоґла. Цоґлу перевезли до шпиталю в Стрию, де він помер.

— **Страшна смерть вломника.** До хати Ст. Кузика в Присілку Тинці біля Любачева вломилися два злодії: І. Анищак і І. Фриза. Господар приловив їх, як виходили з добичею та вдарив косою Анищака в голову. Ранений Анищак помер по дорозі до шпиталю.

—**Грабіжницьке вбивство.** В Оліїві-Корнів, пов. Городенка, невідомі люди вибили отвір у стіні Петра Каркова та закралися до середини. Забрали ріжні річи. Злодіям заступив дорогу господар. Один зі злодіїв застрілив господаря та втік зі спільниками.

— **Град. У селі** Медуха, Семиківці, Тустань і Межигірці (Станиславівщина) впав град і заподіяв великі шкоди.

— **Душогубство та самогубство.** В Соколівці пов. Косів Микола Ключик убив Марту Шконделюк і поранив тяжко її чоловіка та дочку Параську. Потім сам відібрав собі життя. Стан ранених безнадійний. Причина: процес за аліменти для Параськи Шконделюк.

— **Дрібні вістки.** На даху вагону самбірського поїзду найшли трупа Руд. Буша зі Суходолу пов. Коросно. Він їхав „зайцем“ і розбив голову об траверзу. — На залізничій стації в Давидові випав із поїзду Н. Кукер. Раненого забрали до шпиталю. — На престолі костела оо. Реформатів у Ярославі поклав хтось слоїк зі стрихніною зі запискою, щоби її віддали до аптики Кухарського. Стрихніни вистарчило би на витроєння половини населення Ярослава. — На личаківському цвинтарі у Львові повісився на дереві на стяжці від вінця невідомий чоловік. — Еспанський уряд заборонив протирелігійну маніфестацію, яка була призначена на свята Ісусового серця; досі це свято було державне, з приходом республиканців зведене до приватного свята. — У Віртемберґії, Бадені та Палятинаті німецький уряд розвязує католицькі союзи. — У Швайцарії було при кінці травня 57.163 безробітних себто на 15.000 більше, як у тім самім часі минулого року. — У Фінляндії, в околицях Виборґа, величезна пожежа знищила 1500 гектарів лісу; треба було 2000 людей, щоби її припинити. — У Молдавії останні великі дощі спричинили повені, що наробили чимало шкоди на полях і в будівлях. — Американський найбільший летун Ліндберґ вибирається літаком зі своєю жінкою до Ґренляндії, звідтіля через Атлянтійський океан, у напрямі Ісляндії та Данії; мета тієї подорожі найти догідне місце для осіду літаків на шляху між Европою й Америкою; такий воздушний шлях для постійних перелетів уже давно в проекті.

— **Міс Польонія вже заручена.** У львівськім костелі Бернардинів проголошені перші оповіді недавньої Міс Польонії Софії Батицької з італійським інжиніром Альдо Жерадіїм, міліонером з Міляно. Коли відбудеться шлюб — невідомо, бо наречений покищо виїхав у торговельних справах до Злуч. Держав. Дехто лякається, чи не вступить він на виставу до Шікаґо, щоби зглянути ще інші преміовані світові красуні. Відомо, що п. Батицька мала досі багато кандидатів і приготовлялася до виїзду до Америки, щоби попробувати своїх сил на екрані. Чому її наречений не взяв її зі собою, невідомо.

— **Новий технічний винахід.** Один дім у Льондоні має ліфт, що чує. Гість, що входить до нього, каже голосно, на який поверх хоче їхати і ліфт везе його сам так, немов би мав портієра. У кабіні ліфту поміщений мікрофон і фотоелектрична комірка; сказане слово переміняється в електричний струм, що вводить у рух мотор ліфту. Винахід оснований на тім самім принципі, що славна жива машина „робот“ — „Телевокс“, що мав такий успіх на останній радіотехнічній виставі.

— **Малпи приходять до моди.** У пралісах, де досі йшли на грубого звіря — льва, тигра або слона — ожили лови на малпи. Малпа прийшла до моди в жіночому світі. Париські фірми, що кидають гасла „останнього крику“ вже випустили перші жіночі „капи“ та ковнірики з малпячої шкіри. Цієї шкіри вживають головно на беріжки, для прикраси. Футро з малпи кидає жіноцтво легко на рамена, тому, що вона прилягає мягко до тіла і на ньому краще виступає струнка лінія плич. Уже є проекти суконь, прикрашуваних малпячим футром, призначених на найближчий осінній сезон. Малпяче футро найкраще надається до чорних суконь. Є вже і боа з малпячої шкіри, вживані головно до літніх суконь, на чай і до зимових, на вечірню гостину. На останнім конкурсі париської моди у славнім Отей одна із трьох артисток, що дістала нагороду, мала сукню на долині обшиту малпячою шкірою.

— **Злочинність у Зл. Державах.** Статистика кримінального відділу Зл. Держав може потішити неодного европейця, що при всій европейській нужді, бандитизм у нас багато менший. У 1932 р. на 100.000 людей гине у Зл. Державах з чужих рук 10—11 осіб. В Англії на ту саму скількість не гине ні одна особа, бо пропорція висловлюється цифрою 0.5, у Швеції цифрою 0.3. Найбільше злочинів у Зл. Державах буває у середніх містах. У Мемфісі (стейт Теннессі) на 100.000 мешканців було 55 душегубів; це світовий рекорд. Друге місце займає Джексонвіль на Фльориді, славне чудовою околицею. Там гине 52 осіб із рук злочинців. Шікаґо має тільки 13 трупів на 100.000 мешканців, Льос Анджельос 9, Ню Йорк 8. З европейських найбільше людей гине зі злочинних рук у Парижі — 1 особа на 100.000. Виходить, що найсупокійніші американські міста мають таких випадків багато більше, як найнесупокійніші европейські.

З кіна.

КІНО „КАСІНО“: „КОРОЛЕВА СКОРОСТИ“.

Типова американська фільма, що має за мету показати спортові перегони моторових човнів. Для аматорів спорту ці перегони вистачають, бо повторяються вони кілька разів; поліція здоганяє завзятущих спортсменів, що показують неодну штуку своєї зручности. Хоча пєса шабльонова, проте не нудна, бо має веселі моменти і двох добрих веселих акторів; один із них відомий симпатик жіноцтва Вілім Гайнес.

Із судової салі.

НОВИЙ ПРОЦЕС ОУН В ТЕРНОПОЛІ.

Прокуратура в Тернополі виготовила акт обвинувачення проти шістьох молодих українців, котрих обвинувачує за злочин державної зради через приналежність до ОУН (стаття 97 § 1 карного кодексу) і за злочин проти публичного порядку через розповсюднювання летючок ОУН в часі великодних свят 1. травня 1932 (ст. 154 § 2 к. к.), а 2-х (Мушку і Шканбару) ще й за проступок зі ст. 155 § 2 к. к. (перевіз летючок ОУН). Обвинуваченими є: 1) Богдан Мушка, син Андрія, літ 29, родом зі Струсова, масар в Микулинцях, пов. Тернопіль; 2) Микола Сиротюк, син Ілька, літ 21, кравець в Микулинцях, 3) Осип Фуртак, син Петра, літ 25, дяк в Ладичині, пов. Тернопіль; 4) Осип Шкамбара, син Петра, літ 19, учень VI. кл. гімн. у Варваринцях, пов. Теребовля; 5) Олександер Горинь, син Маріяна, літ 21, столярський челядник у Варваринцях і 6) Михайло Винничок, син Микити, літ 23, столярський челядник у Варваринцях. Мушка і Сиротюк відповідають за розкинення летючок 1. травня 1932 у Лучці і у Волі Мазовецькій, Фуртак за теж саме в Ладичині, а Шкамбара, Горинь і Винничок у Варваринцях. До закинених вчинків всі обвинувачені (крім дяка Фуртака) призналися у слідчого судді, а щойно пізніше відкликали своє первісне признання. У вязниці сиділи по кілька місяців, а тепер відповідають з вільної стопи. Розправа перед лавою присяглих буде у вересни ц. р. На випадок затвердження вини лавою присяглих, грозить підсудним значна кара вязниці.

РОЗПРАВА ОУН У КОЛОМИЇ.

У Коломиї перед судом присяглих відбувається розправа 7 українців із Косівщини, обвинувачених у приналежности до ОУН: Яр. Жибчина, І. Пантелюка, Гр. Матійчука, Лук. Габорака, Мик. Другчкова та Мих. Михайлюка. Акт обвинувачення твердить, що війт села Прокурави одержав анонімного листа з погрозами та з печаткою ОУН. Лист цей і інформації двох молодих українців, які позірно вступили до орґанізації, навів поліцію на сліди орґанізації. Згідно з актом обвинувачення Матійчук хотів виконати два саботажі, а саме підпалити жида Боруха Файґера (з те, що викупив українську землю) та поляка Урбанського за його вороже відношення до українців. Обвинувачений Жибчин, по словам акту обвинувачення, питався одного з членів ОУН, чому ще не вбили команданта поліції в Пістині, коли на долах убивають поліцаїв.

Обвинувачені на розправі не признались до вини, а кажуть, що в поліції вимусили на них зізнання побоями.

Розправу веде р. Стахура, обвинувачує прокуратор д-р Врубель, боронять адвокати д-р Шипайло, Новодворський та Коссак.

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

о. Діонізій Равич-Венгринович, парох Креховичі, біля Переворська, помер у Кракові на університетській клініці дня 24. VI. ц. р. в 71. році життя. Похорони з каплиці на раковицький цвинтар відбудуться в середу дня 28. VI. в год. 17. Поминальна Сл. Божа буде відправлена в пятницю 30. VI. в год. 9. в гр.-кат. церкві св. Норберта в Кракові.

Дописи.

ПЕРЕВОРЩИНА.

Як українська громада бореться за українську школу. У громаді Тарнавка, переворського повіту, внесено у грудні 1933 р. 96 декларацій за 182 українських дітей у шк. віці. Дня 3. 3. ц. р. звилася в канцелярії гром. уряду у Тарнавці комісія, зложена зі шкільного інспектора Пижа, урядовця староства в Переворську Рута і місцевого учителя Волошина, в асисті команданта постерунку поліції з сус. громади Манастир. Комісія та старалася стягати дотичних родичів та опікунів для якихсь продал тсколів, у дійсности в цілі підписання декларацій за польською мовою навчання. Спершу здобували згадні панове підписи в цей спосіб, що хибно інформували людей, щоби згодились на утраквістичну школу, евентуально хоч на науку польської мови в школі як предмету навчання, бо декларації за чисто українською школою виключають, мовляв, навчання предмету польської мови. В добрій вірі кількадесять громадян підписало ці

сунені їм „протоколи“. Колиж опісля переконалися, що дали підписи за польською школою, ніхто з дальших не підписував, хоч на них натискали всякими способами, а навіть казали, що внесені декларації за українською школою є протидержавні („пжецівпаньствове“) і кари-гідні (прим. Омелянові Піхурі й іншим). Для ілюстрації, яких штучок уживала згадана комісія, головнож п. Рут та інспектор Пиж, нехай послужить наведений факт. По безуспішних дальших намовлюваннях людей до підпи-ся пішов п. Рут до місцевого парохіяльного уряду, щоби в приявні війта провірити дати уродин шкільних ді-тей з метрикальних книг. При списуванні протоколу зга-даний урядовець робив ріжного роду уваги о. пароха-ві щодо ведення метрик, хоч знайдено все згідно з по-даним до шк. інспекторату виказом. Після цього завіз-вали о. пароха Теофіля Калинича, який віс також де-клярацію за свого сина Любомира, до канцелярії гро-мадського уряду. Там предложили йому після переслу-хання протокол до підпису. Коли о. Калинич не хотів того протоколу підписати, молоденький канцелярійний урядовець староства Рут накинувся на о. К. підвисеним голосом, взиваючи його до підпису. Членам комісії йшло очевидно про те, аби громадяни Тарнавки, побачивши, що їх парох дав свій підпис на протоколі, підписали тим лекше шкільні польські декларації. Очевидно — комісія відіхала з нічим. Після того всі батьки, що були введе-ні в блуд і підписали декларації за польською мовою навчання, внесли рекурс до шк. інспекторату і до Кура-торії (крім кількох). Около 70 батьків не підписало зо-всім польських декларацій. Спеціяльні допити велися в напрямі, звідки громадяни одержали декларації та хто агітував за українською школою. Згадати треба, що під-час цілого того урядування комісії комендант поліції з Манастиря до нічого не мішався, зате учитель Волошин баламутив людей і видурював підписи, використовуючи свій вплив як „керовнік“ школи. Одначе мало знайшов подібних йому, які так легко покинулиб свою віру і на-родність. (Згаданий є сином селян греко-кат. обряду з сусідньої Канчуги; змінив обряд і до місцевої церкви ні-коли не ходить). Той Волошин організує „кулко мло-дзежи“ в селі, яке відбуває свої сходини до пізної ночі у шкільнім будинку, де серед нічних гулятик деморалізу-ється місцева молодь і нищаться шкільні прилади та са-лі, які і так містяться в старім нужденнім будинку-ру-дері. Недавно навіть засуджено членів і виділових того „кулка“ по 14 днів вязниці за побиття і різню між ними біля шкільного будинку в ночі по забаві. В громаді за-гальне обурення й огірчення з цього приводу не лиш серед українського населення але також серед насе-лення польського.

ЖИДАЧІВЩИНА.

Філія „Просвіти“ в Журавні задумує ожививти свою діяльність. Іде про відповідне зорганізування освітньо-культурного життя в окрузі. В тій ціли чільніші діячі повіту рішили притягнути студентів до активної праці на культурно-освітній ділянці і скермувати їх молоде-чий запал на правильні тори. Численні бесідники пред-ставляли положення на місцях і стан, який витворився по святі У. М. Х. Рішено використати великий підйом духа населення по святі в той спосіб, що розпічнеться негайно позитивно-творча праця над злученням всіх ак-тивних сил для добра українського народу.

Наради духовенства. Заходом о. дек. Пилипчука скликано з нагоди празника, який відбувався 23. 6. в Любші, конференцію духовенства, на котрій обговорю-вано справу власної організації та справу практичного застосування католицької акції під теперішню хвилину. Між іншими ухвалено такі резолюції: 1) Т-во св. Ан-дрея, яке гуртує все духовенство Львівської Архиепар-хії, мусить обняти ціле моральне і матеріяльне життя священика. Всі товариства, кооперативи і фонди, які вже працюють в хосен нашого духовенства, мають — для управильнення акції і для видатніших вислідів пра-ці — працювати в порозумінні, за апробатою і під мо-ральним проводом Т-ва св. Андрея. 2) Т-во св. Андрея для успішної, пляхової і тяглої праці при виконуванні ріжних цілей Товариства мусить покликати до життя відповідні секції з відповідальними референтами і за-подати в „Ниві“ до відома членів, щоби зголошувалися охотники, котрі в данім ресорті хотіли би співпрацюва-ти. 3) В селах, де кружок „Р. Школи“ не може зоргані-зувати діт. садків, рішено поробити заходи, щоби ті садки заложено під егідою церкви. 4) Рішено вишуку-вати здібнішу молодь і спрямовувати її до міст до шкіл і науки ремесла та подбати про приготування для тих сільських дітей збірних станцій.

—o—

СПОРТ.

ТІМ КОЛОМИЯ - Л. К. С. — У. С. С. К.

В четвер 29. VI. відбудеться продовження і рівно-часно докінчення ситківкових змагань на токах У. С. С. К. (Супінського 21). Програма змагань така: Гри поди-нокі: год. 15: Олександрович (Коломия) - Дрогомирець-кий (УССК); год. 16.30 Рожанковський (ЛКС) — Сасик З. (УССК). Гра подвійна: год. 18.30: Рожанковський і Олександрович — Сасик, Дрогомирецький. Всі гри пять-сетові.

Нові книжки й журнали.

„УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО“. Рік I. ч. 8. Видає Україн-ський Народний Союз у Франції. Париж, дня 18. червня 1933.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр

Середа, 28. червня год. 7.30 веч. „Капітан із Кепеніку“ (всі місця по 1 зол., льосування в Бюрі „Або“).

Четвер, 29. червня год. 3.30 „Бездомний лікар“ (всі місця по 1 зол.).

Четвер, 29. червня год. 7.30 веч. „Дівоці обіти“ (всі місця по 1 зол., льосування в бюрі „Або“).

Театр Ріжнородностей.

Середа, 28. червня год. 7.30 веч. „Вбою її“.

Четвер, 29. червня год. 7.30 веч. „Остання ніч Фреда Крдка“ (всі місця по 1 зол., льосування в Бюрі „Або“.

Кіна.

АДРІЯ: „Білі ночі“.
АПОЛЬО: „Тайна замку Порльок“, „Легіон вулиці“.
АТЛЯНТИК: „Пожадана“.
КАСІНО: „Королева скорости“.
КОЛІСЕЙ: „Бічна вулиця“, ревія: „За рік, за день, за хвилину“.
КОПЕРНИК: „Манджурія горить“, „Симфонія 6-х міліонів“.
МАРУСЕНЬКА: „Манджурія горить“, „Симфонія 6-х міліонів“.
МІРАЖ: „Циганські романси“.
МУЗА: „Жінка без будучини“.
ПАЛЯС: „Жінка в смокінгу“.
ПАН: „Натхніння“ (Гр. Гарбо) і комедія.
ПАСАЖ: „Буфальо Біл“ (Вілілям Десмонд).
СТИЛЕВЕ: „Герої дикого заходу“, ревія „Свищимо на крізу“.
ХИМЕРА: „Що може Париж“.
УТІХА: „Мальовані хлопці“, ревія: „Позір на закрутах“.

Закордонне радіо.

Середа, 28. червня 1933.

Братислава (279,3) 11.06, 19.25 Концерт; **Мілано** (331,4) 11.15 Муз. всячина; **Берлін** (419) 20.30 Симф. концерт; **Білгород** (429,7) 19.30 Пісні; **Рим** (441,2) 20.45 „Дафні“ оп. Муле; **Відень** (518,1) 11.30 Квартет, 16.55, 19.00 Концерт; **Мінхен** (532,9) 20.00 „Гомас і Заіда“ оп. Моцарта; **Будапешт** (550,5) 17.00 Спів; **Харків** (937,5) 9.00 Опера, 10.00, 18.00 Концерт, 13.50 Український квартет, 15.00 Рецитації, музика, 19.00 Концерт із „Березілю“; **Москва** (1000) 17.25 „Маскота“ оп. Одрана (Досв. 720 м.).

Четвер, 29. червня 1933.

Братислава (279,3) 10.35 Спів, 11.00, 16.00 Концерт, 18.00 Легка музика; **Мілано** (331,4) 20.30 „Фавст“ оп. Гуноди; **Гельсінгфорс** (368,1) 19.00 Спів; **Рим** (441,2) 20.45 Симф. концерт; **Прага** (488,6) 10.35 Шубертові пісні, 20.10 Вальси кохання; **Відень** (518,1) 11.30 Симф. концерт; **Рига** (525) 18.30 Пісні й арії; **Мінхен** (532,9) 20.10 „Ді кляйнен Фервандтен“ ком. Л. Томи; **Будапешт** (550,5) 18.40 Арії; **Харків** (937,5) 9.30, 15.00, 16.20, 18.00, 19.00 Концерт, 13.30 Радіокомпозиція, 16.00 Музика, рецитації.

Присилайте передплату!

Львівське радіо.

Середа, 28. червня 1933.

7.05 Руханка; 7.15 Ранішній денник, спорт; 7.20 Музика; 7.52 Домашня господарка; 12.10, 12.35, 14.55, 22.20 Грамофон; 15.25 Господарський комунікат; 15.35 Збіжева біржа, Грамофон; 16.15 Концерт; 17.00 Балачка; 17.15 Солісти (музика, спів); 18.15 Відчит: Спорт, фіз. виховання; 18.35 Камер. концерт; 19.40 Поет. чвертьгодина; 20.00 Муз. авдиція; 21.00 Фортепян; 22.00 Відч. в есперанто: „Наука й освіта в давній і нин. Польщі“; 22.20 Відчит в англ. мові про море; 22.35 Спортові вістки; 22.50 Орхестра.

[illegible], 29. червня 1933.

11.05 Трансм. з гришa „Чорних“; 12.03 Промова президента; 14.15, 22.15 Грамофон; 14.45 Рільн. відчит; 15.05 Вправи военної маринарки; 15.30 Нар. музика; 16.30 Спів; 17.00 Промова ген. Орліч-Дрешера; 17.15 Нар. музика; 18.40 Всячина; 19.00 Авд. із Жеромського „Вітер від моря“; 19.40 Почт.-техн. скринька; 20.00 Орхестра; 22.25, 22.27 Спорт; 22.45 Музика маринарки.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Задумуючи скликати д. 2. липня 1933 р. товариський зїзд з приводу 20-ліття, просимо Товаришів, які здали матуру в держ. укр. гімназії в Станиславові в 1913 р., подати свої адреси. (І. Рибчин, Станиславів, II. держ. гімназія, площа Падерезського). — Михайло Кисілевський, Михайло Лабій, Іван Рибчин. 2239 1—1

П. Дмитро Котко має лист в Адміністрації.

БІРЖА.

ДОЛЯР.

У вівторок філія Банку Польського у Львові купувала доляри по 7.10 зол. У приватних оборотах платили по 7.12 зол.

У міжбанкових оборотах нотували: Льондон 30.25—30.35, Ціріх 172—172.40, Відень 95—99, Париж 35.05—35.15.

ВАРШАВСЬКА БІРЖА.

Девізи (трансакції).

Голяндія 357.75, Льондон 30.25, Париж 35.09, Прага 26.55, Швайцарія 172.16, Данціг 173.88, Італія 46.90, німецька марка 209, доляр золотий 9.11, рубель зол. 4.82.

Процентові папери.

3-проц. поз. будів. 38; 7-проц. поз. стаб. 49.50; 4-проц. поз. інвест. 101.50; 4-проц. поз. держ. поз. прем. долярова 49, 5-проц. поз. конверс. 43.50, 6-проц. поз. долярова 46, Банк Польський 75.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 27. VI.: З приводу слабої тенденції на масло ціни не ставиться. Молоко 15 сот., сметана 70 сот., яйця 2.80 за копу. Тенденція на масло і молоко слаба, на яйця звишкова.

ЗБІЖЕ.

За 100 кг. льоко ст. над. парітас 200 км. Ціни ринк.	золотих від	золотих до
Пшениця двірська	32·25	32·75
Пшениця збірна	30·—	30·50
Жито одноціле	18·—	18·25
Жито збірне	17·25	17·75
Ячмінь двір. одноцілий	15·25	15·75
Ячмінь на мливо	13·75	14·25
Овес галицький	9·75	10·25
Овес замоклий	12·50	13·—
Кукурудза краєва	16·—	16·50
Бараболя промисл.	2·50	3·—
Фасоля біла	17·—	20·—
Фасоля колірова	13·—	14·—
Фасоля краса (з мішк.)	14·—	15·—
Горох пів-Вікторія	20.—	22·—
Горох полевий	15 —	17·—
Бобик	10·50	11·—
Вика чорна	7·75	8·25
Вика сіра	7·25	7·50
Сіно солодке прасов.	6·50	7·50
Солома прасована	4·50	5·—
Гречка	14·75	15·25
Льон	38·—	40·—
Лубін синій	8·—	8·25
Ріпак озимий	40·—	42·—
Висівки житні	9·25	9·50
Висівки пшеничні	8·75	9·—
Пшоно	28·50	29·50
Просо краєве	15·—	15·50
Макухи льняні	17·—	18·—
Конюшина черв. зв.	70·—	72·—
Мак синій	180·—	190·—
Мак сивий	160·—	170·—

100 кг. льоко Львів	від	до
Пшениця двірська	33·75	34·25
Пшениця збірна	31·50	32·—
Жито одноціле	19·75	20 —
Жито збірне	19·—	19·50
Ячмінь на мливо	15·—	15·50
Овес збірний	12·75	13·25
Мука пшен. люксусова	64·—	64·50
Мука пшен. 65 проц.	46·—	47·—
Мука житня тип уряд.	35·—	35·50
Висівки житні	9·—	9·50
Висівки пшеничні	9·25	9·50
Крупи ячмінні грубші	27·—	29·—
Пшоно ч. 1	35·—	37·—
Пенцак ч. 10	27·—	30·—
Сіно солодке кр. пр.	7·50	8·50

З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10. Видає Видавнича Спілка „Діло“. За редакцію відповідає Олександер Костик.